

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

BIJELA MAGIJA

Rodila nam se mala, zdrava, plava djevojčica. Suprug i ja bili smo

presretni roditelji. Pružili smo joj prekrasno djetinjstvo. Bila je voljeno

dijete. Djedovi i bake su je voljeli, ma svi smo živjeli za nju. Imala je sve

što je poželjela, ali nije bila razmaženo dijete. Voljela je i drugu djecu i

rado je s njima dijelila sve što je imala. Suprug je radio na terenu pa sam

brigu o odgoju uglavnom vodila sama. Nije mi bilo teško jer sam imala

divno, zahvalno dijete.

No, jednom je došlo do promjene koja me jako iznenadila. Moja Dolores

postala je buntovna, svadljiva, prkosna. Počela mi je odgovarati na svaku

riječ. Više ništa nije bilo isto. Dovodila nas je do ludila, otuđila se i mislim

da nas je smatrala najvećim neprijateljima. Više nije rado posjećivala

bake i djedove, i oni su joj išli na živce.

Pokušavali smo s njom sve moguće, ali ništa nije pomagalo. Jednom je

napravila takav nered da je razljutila oca i on joj je razbio mobitel. Mislio

je da će to djelovati na nju, ali ona je postala još prkosnija i gora. Stanje

je bilo ozbiljno, puno toga smo pokušali, ali ništa nismo uspijevali.

Razmišljala sam - što dalje? Gdje naći pomoć? Prijateljica mi je kazala da u našu župnu crkvu dolazi karizmatski svećenik. Nisam baš mnogo znala o tom. Nisam tad čak ni znala što su ili tko karizmatici, ali sam mislila - ako je to drugima pomoglo, a sve je s Božje strane, idem i ja pokušati.

Došla sam na misu. Sve mi je bilo čudno - pjesma, dizanje ruku na spomen Boga... Nisam naviknula na takav način slavljenja Boga, ali sam pozorno slušala i u potpunosti se predala tom trenutku u kojem sam tražila ozdravljenje za svoje dijete. Kad je svećenik u molitvi za

oslobođenje od zlih duhova izrekao: “Neka odstupi duh magije”,

nastavljajući dalje nabrajati, mene je oblio hladan znoj.

Tog trenutka sjetila sam se što bi moglo biti izvor nevolja. Moje dijete već

godinama u svom krevetu ispod glave ima čudan privjesak. Dobili smo ga

dok je bila dijete, od gospođe koja je navodno znala skidati uroke, a kojoj

smo išli jer je Dolores počela nekontrolirano i bez razloga plakati. Dijete

se smirilo, a mi smo na privjesak zaboravili. Shvatila sam da to kao

vjernici nismo smjeli raditi.

Nakon mise trčala sam kući, pronašla privjesak i zapalila ga te sam uz upaljenu svijeću, blagoslovljenu vodu i molitvu za oslobađanje od zlih duhova (koju sam dobila u crkvi) molila.

Molila sam s velikom vjerom i pokajanjem.

Molila sam svakodnevno, a isto tako se i moje dijete svakodnevno

mijenjalo. Počela je razgovarati, obraćati se s povjerenjem, pitati za

savjet. Vratio se osmjech na njeno lice, a u našu kuću vratio se mir, ljubav

i razumijevanje.

Zahvaljujem Bogu što mi je otvorio oči da sam spoznala što to škodi i

unosí nemir u našu obitelj. /M.K./

